

Stort set samme dag, som jeg første gang læste om forsøget med en Budapest-feriebolig, undersøgte jeg, om jeg kunne komme derned i en fart. Mit kendskab til Budapest var ikke stort, men positivt. Et tre dages engagement i et 'Media for Democracy'-seminar i 1990'erne kunne forlænges med en frisøndag, hvor jeg råspiste af byen. Lige siden har det ligget i mit baghoved, at dér måtte jeg hen igen.

Og lejligheden i Budapest var en entydigt positiv oplevelse, da jeg første gang besøgte den i september 2008. I skrivende stund, maj 2009, går jeg allerede og glæder mig over, at jeg har fået mulighed for at vende tilbage om kort tid, i ugen op til pinse.

Budapest i forsommer – jeg er sikker på, at det bliver pragtfuldt.

At lejligheden ligger ganske tæt på det sted, hvor seminaret i sin tid blev holdt, var med til at overbevise mig om, at der var valgt en fremragende, central beliggenhed.

Jeg skaffede mig først et lejemål. Derefter inviterede jeg min søster og svoger med – de takkede heldigvis ja. Hvis de ikke havde kunnet tage med, havde jeg nok prøvet at finde en eller flere andre at rejse med, men jeg var fra begyndelsen indstillet på, at en uge i Budapest på helt egen hånd sagtens kunne blive en dejlig ferie.

At nå frem er ikke besværligt. Jeg bor ganske vist i København og har derfor den fordel at være tæt på Kastrup Lufthavn. Men heller ikke familien var skræmt, selv om der skulle lægges en togtur til flyrejsen, inden de (efter et bryllup i hjemme i Aalborg om lørdagen) sluttede sig til søndag med det sene fly, som lander i Ungarn kl. 22.

Med det ungarske flyselskab Malev er der direkte forbindelse fra Kastrup til Ferihegy Lufthavn uden for Budapest. Det vil sige, at der ikke går kostbar ferietid og -budget til spilde med dyr transittid i andre lufthavne. Prisen kan ikke være skræmmende. I 2008 var familien lidt sene til at bestille billetter og måtte op med omkring 1900 kroner pr. næse, hvor jeg slap med 1800. I år har jeg været tidligt ude på vegne af mig selv og en medrejsende veninde – vi flyver retur for 1007 kroner hver!

Afrejse fra København lørdag kl. 10.10. I september testede jeg de offentlige transportmidler fra lufthavnen og til lejligheden, og det betød en bustur, en metro-tur, skift til ny metrolinje og en lille tur til fods til sidst.

Lejligheden er tilgængelig fra kl. 14. Mit fly landede omkring kl. 12, og jeg forlod terminalbygningen i Ferihegy kl. 13. Klokken var præcis 14, da jeg kunne stikke nøglen i døren til lejligheden. Det kan gøres hurtigere med f. eks. taxa – men er det nødvendigt?

Når lejligheden næste lørdag skal rømmes kl. 10, kan man pakke sine ting, tage en bus nede fra nærmeste gadehjørne en kilometers vej hen til en banegård, hvorfra der går tog mod lufthavnen, og hvor bagage kan opbevares hele dagen for rundt regnet en femmer.

Der vil være tid til endnu en stak oplevelser, inden man midt på eftermiddagen vender tilbage og tager toget. Husk, at det **ikke** holder ved Malevs terminal – stå af og tag bussen de sidste få kilometer. Og så er der afgang mod København omkring kl. 17.40.

Der er også en morgenafgang, hvis man gerne vil hjem i god tid om lørdagen. Og igen – direkte Ferihegy-Kastrup uden spild af tid eller penge.

Men nu til lejligheden:

Nyopført, lys og venlig, Ikea-møbleret uden unødige dikkedarer, men med hjemlig nordisk stil og alt nødvendigt udstyr i f. eks. køkken og bad. Altan ud til lukket gårdhave.

Lejligheden hører til et stort kompleks med formentlig en del ferielejligheder og firmalejligheder, men så vidt vi kunne se på livet på de andre altaner og svalegange også med fastboende.

Der er kodelås ved gadedøren. Og oftest virker den. Men vi oplevede, at den ikke gjorde. Måtte ulejlige den søde tilsynsførende Martá omkring midnat.

Næste dag fandt hun ud af, at der faktisk er en døgnvagt i ejendomskomplekset. Lige rundt om hjørnet. Det var en enormt nyttig viden, syntes hun – og vi. For selv om vi ikke havde problemer senere under opholdet, var det trygt at vide, at man altid, 24 timer i døgnet, kan få hjælp til at komme ind.

Lejligheden ligger i en stille gade med flere små, glimrende butikker. På den anden side af gaden f. eks. en meget velassorteret købmand med bl.a. en overvældende charcuteri-disk. Lørdag lukker den kl. 15 – næste gang handler vi morgenmad og den slags, inden vi pakker ud. Men ellers er der andre småbutikker tæt ved – man vil aldrig lide nød.

Der er også restauranter i området. Tips i gæstebogen i lejligheden.

Og så er man et langspyt fra Budapests pragtboulevard, Andrásy, som går omkring 2,5 kilometer fra centrum i Pest, den flade del af tvillingebyen, op mod Heltepladsen og folkeparken. For enden af gaden, som går fra lejligheden op til Andrásy, ligger en station på det europæiske fastlands ældste, meget smukke, metrolinje. Metrosystemet er – lige som busser og sporvogne – meget effektivt og billigt. Ikke mindst, hvis man er fyldt 65 og har en kopi af sit pas i tegnebogen., Så er det hele nemlig gratis! Men et ugekort til os andre slår ingen af pinden og giver en herlig frihed under opholdet.

Så af sted ad boulevarden, til fods eller under jorden med metroen. Opad til Heltepladsen, kunstmuseet og parken, hvis det er det grønne, man søger, eller nedad mod centrum, hvis det er alt det andet.

Andrásy ut, hvor jeg i sin tid holdt seminar i de ungarske kollegers forbundshus, er et studie i pragtfuld storbyarkitektur – både den i forfald og den imponerende restaurerede.

Og sådan er det i det hele taget i det centrale Pest. Fortidens storhed lader sig ikke skjule – ej heller mishandlingen under krige, opstande og forarmelse. Begge dele tankevækkende og fascinerende.

Slentrer man ned ad Andrásy (eller tager et. to eller tre stop med metroen), vil man komme forbi Operaen på højre hånd og blandt andet Liszt Ferenc tér med masser, masser

af fortovsrestauranter til venstre. Herfra bør man fortabe sig videre ind i det gamle, hyggelige jødiske kvarter, som i dag er dér, tingene sker.

Andrássy munder ud i Déak tér, som er knudepunkt for metro og mange buslinjer – ikke et trafikhelvede, nej, nej. Men stedet, hvorfra man kan komme alle vegne hen. Ganske tæt ved ligger et turistkontor, og et langspyt væk begynder Budapests berømte og lækre indkøbs-gågade, Váci utca.

Så er man kommet ganske tæt på Donau, som velsigner Budapest med skønhed og luft. Og en perlerække af broer over til Buda-siden, hvor to højdepunkter rejser sig: Gellertbjerget og Borghøjen.

Det skov/parkklædte Gellertbjerg toppes af citadellet med museum, men ikke mindst en uforlignelig udsigt. Ved foden af bjerget ligger det mest berømte af Budapests mange termalbade, som for mange mennesker er hovedårsagen til at besøge Ungarns hovedstad. Jeg har ikke prøvet disse bade, men venner, som har, er henførte ved tanken.

Borgkvarteret er Budapests mest romantiske og mest turist-overrendte område. Ud over nogle af landets mest lovpriste museer byder borghøjen – igen – på forrygende udsigt og en turistfælde i form af cafeen på Fiskerbastionen. Men man behøver faktisk ikke at bevæge sig længere væk end til sidegaderne – så er her salig fred og ro og fuglekvidder.

Borghøjen nås f.eks. nemt med minibus fra Moszkva tér, hvortil man kommer med metro. Og fra Moszkva tér kommer man også ud i retning af Budabjergene, de lave bjerge bag byen, hvor folk tager hen og får frisk luft og traveture. Man kan tage en sporvogn, en tandhjulbane, en svævebane – eller en tur med Børnebanen.

Det er bestemt en udflugt værd at tage denne 12 kilometer lange smalsporbane gennem bjergene, måske stå af undervejs på Budabjergenes højeste punkt og nyde en picnic. De store børn, som passer alt andet end styretøjet på banen, er en rest af fortidens tradition. En charmerende rest.

En anden rest, som dårligt kan kaldes charmerende, fortjener i lige så høj grad et besøg: Memento Park, området i byens absolutte udkant, hvor de kommunistiske monumenter er flyttet ud og bevaret i en helt usædvanlig skulpturpark. Man kan komme dertil med almindelig offentlig transport, men en pakket tur med adgangsbillet og bus til porten fra Déak tér er ikke noget dårligt valg. De halvanden time, som går, inden bussen kører den modsatte vej, passer meget godt til, hvad man har brug for af tid derude.

Jeg kunne blive ved. Men enhver ny besøgende i Budapest vil finde sine egne yndlingssteder at fremhæve. Næste gang vil veninden og jeg besøge Operaen, og vi vil benytte os af den effektive og billige togservice og tage ud til en af de mindre byer.

Men ikke mindst vil vi nyde at slentre rundt og lade tingene ske. Og at komme tilbage til den dejlige lejlighed, smække benene op, tage et glas vin og noget frugt – og planlægge næste dags herlige ferieoplevelser.

God fornøjelse.

